

Marian, az RT 1 Sommerfesten nemsokára 8000 ember előtt lépsz fel. 22 éve vagy a zeneüzletben. Még izgulsz, mielőtt színpadra lépsz?

MG: Igen, valahogy mégis, mert minden alkalom egy másik kihívás. Egész idő alatt megpróbálsz a kontrollt megtartani. Mindig új helyzetek adódnak kölcsönhatásban a közönséggel, és ha együttesel játszol zenei síkon is. Ez egyszerűen izgalmas, és ezért van benned adrenalin ha a színpadra lépsz. Ha nem így lenne, majdnem szakszerűtlen lenne - akkor jobb lenne abbahagyni.

Milyenek voltak az elmúlt évek, igazán csend volt az AV körül?

MG: A normál médiában már hosszabb ideje nagy csend van. Ez azért van, mert a szokásos médiában 1997/98 óta nem igazán jelentünk meg. 2000-ben koncertlemezadtunk ki, ami egész jól ment. De nem volt Top 20 / Top 40-es sikerünk az elmúlt 6-7 évben és akkor már egyszerűen nem jelensz meg a médiákban. Ez alatt az idő alatt az internetre húzódtunk, és továbbfejlesztettük a dolgainkat. 2001-ben kezdtük a CS projektet, ahol a még fejlesztési fázisban levő zenét feltettük a hálóra. Ingyenesen letölthető volt a honlapunkról, és követhető volt hogy jön létre az album. A eredményt aztán Crazyshow néven kiadtuk és eladtuk. Persze a normál listákon nem jelent meg.

A Dreamscapes-en 1999-ben, 8 CD-n a teljes munkátokat összefoglaltatok. Melyik AV számok a személyes kedvenceid?

MG: Még mindig nagyon szeretem a Carry Your Flag-et, ez egy lassú szám, amit ma este is játszani fogunk. A többi szám is jó. Abban is van különbség, hogy mi az amit szívesen hallgatok, és mi az amit szívesen játszok. Nem kell mindig ugyanannak lennie.

Hogyan keletkeznek a dalok, mi ad ötleteket? Először egy téma, szöveg, vagy dallam van a fejedben?

MG: Ez tényleg minden dalnál más. Nem vagyok egy strukturáltan dolgozó, aki minden dalhoz ugyanazzal a meghatározott stratégiával közelít. Mindig attól függ, hogy milyen megérzésed van. Olvasol valamit az újságban, van egy dallamvonalad, vagy egy szövegtöredéked. A múzsa megcsókol, és mész a stúdióba.

Egyszer azt mondtad, hogy a "80-as évek felélesztése" az idegeidre megy. De ott van a zenétek gyökere. Miben különbözik a mai zenétek a 22 évvel ezelőttitől?

MG: Semmi esetre sem tagadom a gyökereimet. Csak minden fajta "felélesztés" idegesít. Ez egy múmiatánc, amikor az emberek még egyszer a színpadra mennek, hogy a régi sikereikkel pár garast keressenek. Ezt szánalmasnak tartom. Nem szeretném, ha ilyesmivel egy skatulyába raknának, mert mi az évtizedek alatt folyamatosan albumokat jelentettünk meg, és a továbbiakban is ezt fogjuk tenni. Továbbá folyamatosan dolgozunk a zenénken. Hogy mi más a mai zenénkben, azt nem lehet elmagyarázni, csak hallani lehet. De hogy némileg más az számomra nagyon megnyugtató, mert különben az elmúlt 22 év nyugalmi állapot lett volna, és azt igazán szörnyűnek találnám. Számomra minden album egy új terület, és azt kívánom magamnak, hogy mindig új dolgokat éljek át. Ez egy kölcsönhatás köztem és a zene között, amit csinállok.

Néhány darabot a CS-ről a rajongóitokkal együtt alakítottátok az interneten.

Hogyan lehet ezt elképzelni?

MG: Amikor a zenénket a hálóra tettük nagyon erős visszajelzéseket kaptunk.

Az embereknek tetszett, és a levelezési listákon felmerült, hogy még nincs olyan AV szám aminek 'Z' betűvel kezdődik a címe. Erre elkezdtek az emberek szövegeket írni. Volt köztük egy szöveg, amit örületesen jónak tartottam.

Azonnal leültem és zenét írtam hozzá. A dal 10 órán belül kész volt, és 3 nappal később a hálón volt. Ez igazi kölcsönhatás volt rajongók és együttes között. A szám címe Zoo és a CS-en is szerepel. 2 vagy 3 számnál, mint pl. a Those Wonderful Things-nél is úgy volt, hogy az emberek írtak hozzá szövegeket, és ezeket aztán felhasználtuk. Természetesen a jogokat náluk hagytuk. Továbbra is az ő szövegeik.

Nagyon sok kapcsolatod van a rajongókkal az interneten. Kik a rajongóitok, vagy a célcsoportotok? Ők a régi rajongóitok, vagy megpróbáljátok a mostani generációt is megszólítani?

MG: Teljesen vegyes. 16 és 50 év közöttiek jönnek a koncertjeinkre. Mint zenész természetesen megpróbálsz mindenkit elérni. De azt hiszem a koncertjeimen eddig még mindig én voltam a legöregebb.

4 gyereked van. Játszanak hangszereken, vagy szeretnének a nyomdokaidba lépni?

MG: Olyan szakmát választanak, amit akarnak. Ha a művészeteket választják pl. zenészek, vagy festők lesznek, teljesen rendben van. Úgy gondolom, hogy szülőként az ember feladata a gyerek képességeinek támogatása, és lehetőleg jobban eltávolodni a saját vágyálmaitól. Szerintem ez mindig egy nehéz folyamat.

Ahogy olvastam hamarosan új albumot jelentettek meg, és keresitek a megfelelő lemezcéget. Sokszor nehéz megtalálni a kompromisszumot művészet és üzlet között. Mennyi művészetet áldoznál fel, hogy egy lemezt kiadj?

MG: Emiatt egyáltalán nem aggódom. Van lemezcégünk, nem keresünk. Jelenleg arról tárgyalunk, hogy mikor jelenjen meg az album, és mikor kezdődjön el hozzá a munka. A dalanyag megvan, a termelési folyamaton most nem gondolkodom. Egyrésztől van a stúdiómunka, ahol csak magamnak dolgozom, és megpróbálok olyan zenét csinálni amelyet elképzelek. Ettől valamennyire különbözik amikor a színpadon vagyok, vagy a színpadhoz próbálunk, akkor meggondolom, hogy hogyan tudom eljuttatni a zenét a közönséghez. Ezért szörnyen fontos egy zenésznek mindkét oldalt ismerni: a koncert-oldalt és a stúdió-oldalt. Akkor sok mindent fel tud használni a stúdiómunkánál.

Művészként hatni akarsz az emberekre. És ha szerencséd van, ez kereskedelmileg is előnyös.

El tudnád képzelni, hogy egy új klipet készíts?

MG: Igen, biztosan. Egy single megjelenéshez egyszerűen szükséged van egy klipre.

A karrieredre visszatekintve mit tennél másképp?

MG: Sok mindent másképp tennék. Van egy csomó dolog, ami akkor talán jobban ment volna. Nem szeretnék konkrét példákat hozni. Az úgy hangzana, mintha a karrierem egy rakás tévedés volna. Ez nincs így. De nem tartom azok közé az emberek közé akik azt mondják, nem változtatnának semmit. Az élet nem ilyen.

Ha az ember egy kicsit idősebb bizonyos tapasztalatokat előnyösen is tud hasznosítani. Egyedül az számít az életben amit az ember csinál, nem az amit mond.

Van valami amit a mai fiatal együtteseknek tanácsolnál?

MG: A fiatal együtteseknek abban kéne hinniük amit csinálnak, és soha nem kéne olyat csinálniuk amiben nem hisznek. Nem kéne hagyniuk hogy mások belebeszéljenek.